

Κυριακή 22 Ιουλίου 2018.

Η΄ Κυριακή Ματθαίου.

Ματθ. 14, 14 – 22.

Ένα περιστατικό μέ πολύ χρήσιμα μηνύματα γιά τήν καθημερινότητά μας άκούσαμε σήμερα κατά τήν ανάγνωση τής Εὐαγγελικῆς περικοπῆς. Ὁ Κύριός μας, ὁ Δημιουργός καί Πλάστης καί Τροφέας τοῦ σύμπαντος κόσμου, τρέφει τά πεινασμένα παιδιά Του. Ἄφοῦ πρώτα κάλυψε τήν πνευματική τους πείνα μέ τήν ἐπί τοῦ ὄρους ὁμιλία Του, ἔρχεται τώρα νά καλύψει καί τήν πείνα τοῦ σώματος ὄλων αὐτῶν τῶν χιλιάδων ἀνθρώπων πού ὑποβλήθηκαν σέ μεγάλη ταλαιπωρία, γιά νά ἀκούσουν τή διδασκαλία Του.

Τοῦτο τό περιστατικό μᾶς διδάσκει κατ' ἀρχήν τό ἄμετρο ἐνδιαφέρον καί τήν ἀπύθμενη ἀγάπη τοῦ Δημιουργοῦ γιά τά πλάσματά Του. Ὁ Κύριος καί Θεός μας, ἀφοῦ μᾶς ἔπλασε, δέν μᾶς ἄφησε μόνους νά περιφερόμαστε πάνω στή γῆ. Παρακολουθεῖ τήν πορεία μας, βλέπει τίς ἀνάγκες μας καί ἀναλόγως προνοεῖ γιά τήν ἱκανοποίησή τους. Δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού ὁ Θεός συνέδραμε στίς ἀπλές ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων. Κατά τή σαραντάχρονη πορεία στήν ἔρημο Ἐκεῖνος δέν

ἄφησε τά παιδιά Του νά πεινάσουν οὔτε μία ἡμέρα, βρέχοντας κάθε πρωί μάνα καί ὀρτύκια ἀπό τόν οὐρανό. Καί στόν ἀγαπημένο Του προφήτη Ἡλία, ὅταν τοῦ εἶπε νά πάει στήν ἔρημο, γιά νά τόν προφυλάξει ἀπό τήν ὀργή τῆς ἐξουσίας, ἔστειλε τό καθημερινό του φαγητό μ' ἓνα κοράκι. Καί σήμερα Τόν βλέπουμε νά τρέφει τούς ἄντρες καί τά γυναικόπαιδα μ' ἓνα ὀλοζώντανο θαῦμα μπροστά στά μάτια τους.

Στίς ἡμέρες μας ταλαιπωρούμαστε ἀπό μία πρωτόγνωρη ἀβεβαιότητα σχετικά μέ τήν πορεία μας καί τήν κάλυψη ἀκόμη καί τῶν καθημερινῶν ἀναγκῶν μας. Παλεύουμε μέ τά δικά μας μέσα, μέ τίς γνώσεις καί τίς ικανότητές μας νά λύσουμε τά βιοποριστικά μας προβλήματα. Ἄντί νά τά καταφέρουμε, ὅμως, δημιουργοῦμε ἄλλα χειρότερα καί ὀδηγοῦμε τήν κοινωνία καί τά παιδιά μας στήν ἀπόγνωση. Οἰκονομικά συστήματα ἀναδύονται καί παρέρχονται ἀνά διαστήματα, ὀργανισμοί καί ταμεῖα ἀναλαμβάνουν τή βοήθεια τῶν φτωχῶν καί, ὦ! τί εἰρωνεία, τούς κάνουν φτωχότερους, ὥσπου μερικές φορές νά τούς ὀδηγήσουν στήν ἐξαθλίωση. Μέσα σ' αὐτή τήν ἀβεβαιότητα δέν μᾶς ἀπομένει τίποτα ἄλλο ἀπό τήν ἐλπίδα μας στό Θεό. Τό δικό Του ἐνδιαφέρον καί ἡ διαβεβαίωση ἀπό τό ἄψευστο

στόμα Του ότι θά εξασφαλίσει όλα τά ἀναγκαῖα γιά τήν ἐπιβίωσή μας, ἀρκεῖ νά ζητοῦμε πρῶτα τή Βασιλεία Του, γεμίζουν τήν καρδιά μας μέ ἡρεμία καί διώχνουν μακριά κάθε ἄγχος καί ἀγωνία.

Τό δεύτερο μεγάλο μήνυμα τοῦ σημερινοῦ περιστατικοῦ εἶναι πῶς ὁ Θεός καταφάσκει τήν ὕλη καί τίς νόμιμες καί ἀπαθεῖς ἀνθρώπινες ἀνάγκες. Ἡ ὕλη δέν εἶναι κάτι ἀμαρτωλό καί ἀπορριπτέο. Οἱ καθημερινές μας ἀνάγκες, ὅταν δέν παρεκτρέπονται ἐκτός μέτρου, ἐξαιτίας τοῦ ἐγωισμοῦ μας, εἶναι εὐλογημένες ἀπό τό Θεό. Δέν εἶναι σωστό νά ντρεπόμαστε ἢ νά νιώθουμε ἄβολα γιά τίς ἀνάγκες τοῦ σώματός μας, ἐφόσον αὐτές δέν μᾶς ὀδηγοῦν στήν ἀμαρτία. Ὁ Κύριος, πού μᾶς ἔπλασε ἀπό ὕλη καί ἀπό πνεῦμα, συμερίζεται τίς ὑλικές μας ἀνάγκες ἐξίσου μέ τίς πνευματικές. Ὅφείλουμε λοιπόν μέ φιλοτιμία ἀλλά καί μέ ἀρετή νά φροντίζουμε τό σῶμα μας, ὅπως τό κάνουμε καί γιά τήν ψυχή μας.

Στό χριστιανισμό τό σῶμα καί ἡ ὕλη λαμβάνουν τήν πραγματική τους ἀξία. Ὁ χριστιανός γίνεται ὁ πραγματικός ὑλιστής, διότι οὔτε ὑπερεκτιμᾷ τήν ὕλη οὔτε τήν ὑποτιμᾷ. Δίνει στό σῶμα του καί στήν ὕλη τήν ἀξία πού ἔδωσε ὁ ἴδιος ὁ Θεός μέ τή δημιουργία. Ἡ ὕλη

πού μᾶς περιβάλλει ὑμνεῖ τή δόξα τοῦ Θεοῦ καί τό ἴδιο τό σῶμα μας εἶναι ὁ μεγαλύτερος κήρυκας τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ καί τῆς σοφίας Του. Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός δέν δίστασε οὔτε τίς ἀσθένειες τοῦ σώματος νά θεραπεύσει, οὔτε καί τίς ἀντικειμενικές ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων νά ἱκανοποιήσει.

Πάνω σ' αὐτή τήν ἀντίληψη στηρίζεται καί ὅλο τό φιλανθρωπικό ἔργο τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει τήν αὐτοσυνειδησία πώς δέν ὑπάρχει μόνον γιά νά διακονεῖ τήν ψυχή τοῦ κάθε πιστοῦ. Ὁ Κύριος τή δημιούργησε, γιά νά φροντίζει τόν ἄνθρωπο στό σύνολό του. Ἄρα λοιπόν καί ἐμεῖς ἔχουμε ἱερό καθῆκον νά μὴν περιοριζόμαστε μόνον σέ λόγια παρηγοριᾶς, ὅταν κάποιος μᾶς ζητάει βοήθεια, ἀλλά καί νά προσπαθοῦμε πρακτικά καί ὑλικά νά κάνουμε τό καλύτερο γιά ἐκεῖνον. Μόνον ἔτσι κρατοῦμε σωστά τήν ὀρθόδοξη γραμμή τῆς πίστεώς μας. Ὁ τρόπος τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Χριστοῦ ἄς εἶναι ζωντανό παράδειγμα καί γιά τή δική μας φιλανθρωπία. Θά μπορούμε ἔτσι, ὅπως πλούσια μοιράζουμε, καί πλούσια νά μαζεύουμε τά ἀμέτρητα δῶρα πού ἡ ἀγάπη Του ἔχει προετοιμάσει γιά ὅλους μας καί ἀφειδώλευτα μᾶς τά χαρίζει. Ἀμήν.